प्रीणय्य नंदयित्वा ॥ २८ ॥ २९ ॥ जगदुःऊचुः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ खांडवप्रस्थमिंद्रप्रस्थम् दुर्हृदांदुर्योधनादीनाम् ॥ ३२ ॥ शांतंमृतम् आप्त मनोरथोबभूव ॥ ३३ ॥३४॥३५॥ इतिदशमेटीकायांत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥७३॥ चतुर्युक्सप्ततितमेराजसूयक्रियाद्विजैः अग्रपूजाप्रसंगेन चैद्यघातादिवर्ण्यते ॥ १ ॥ राजसूयमुखेहत्वाजरासंधंतदंतरे चैद्यंतदंतेकुर्वंतंबीजंकलिमिवावपत् ॥ २ ॥ कृष्णस्यचानुभावमितिचकारात् त

रथान्सदश्वानारोप्यमणिकांचनभूषितान् ॥ प्रीणय्यसूनृतैर्वाक्यैःस्वदेशान्प्रत्ययापयत् ॥ २८ ॥ तएवंमोचिताःकृच्छ्रात्कृष्णेनसुमहात्मना ॥ ययुस्तमेवध्यायंतःकृतानिचजगत्पतेः ॥ २९ ॥ जगदुःप्रकृतिभ्यस्तेमहापुरुषचेष्टितम् ॥ यथाऽन्वशासद्भगवांस्तथाचक्रुरतंद्रिताः ॥ ३० ॥ जरासंधंघातयित्वाभीमसेनेनकेशवः ॥ पार्थाभ्यांसंयुतःप्रायात्सहदेवेनपूजितः ॥ ३१ ॥ गत्वातेखांडवप्रस्थंशंखान्दध्मुर्जितारयः ॥ हर्षयंतःस्वसुहृदोदुर्हृदांचासुखावहाः ॥ ३२ ॥ तच्छ्रुत्वाप्रीतमनसइंद्रप्रस्थनिवासिनः ॥ मेनिरेमागधंशांतंराजाचाप्तमनोरथः ॥ ३३ ॥ अभिवंद्याथराजानंभीमार्जुनजनार्दनाः ॥ सर्वमाश्रावयांचक्रुरात्मनायदनुष्ठितम् ॥ ३४ ॥ निशम्यधर्मराजस्तत्केशवेनानुकंपितम् ॥ आनंदाश्रुकलांमुंचन्प्रेम्णानोवाचकिंचन ॥ ३५ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ श्रीशुकउवाच एवंयुधिष्ठिरोराजाजरासंधवधंविभोः ॥ कृष्णस्यचानुभावंतंश्रुत्वाप्रीतस्तमब्रवीत् ॥ १ ॥ युधिष्ठिरउवाच येस्युस्त्रैलोक्यगुरवःसर्वेलोकमहेश्वराः ॥ वहंतिदुर्लभंलब्ध्वाशिरसैवानुशासनम् ॥ २ ॥ सभवानरविंदाक्षोदीनानामीशमानिनाम् ॥ धत्तेऽनुशासनंभूमंस्तदत्यंतविडंबनम् ॥ ३ ॥

स्यस्याज्ञाऽनुविधायित्वंचालक्ष्येत्यर्थः ॥ १ ॥ तदाह येस्युरिति येत्रैलोक्यस्यापिगुरवःस्युःसनकादयः सर्वेचलोकाः लोकपालाश्च तेशिरसैव तवानुशासनंवहंति दुर्लभंलब्ध्वेति भाग्येनैतल्लब्धमितिबहुमानेनेत्यर्थः ॥ २ ॥ सभवान्परमेश्वरोऽस्माकमनुशासनंधत्ते तदत्यंतविडंबनम् अननुरूपमनुकरणंस्वतेजोहानिप्रसंगादित्यर्थः ॥ ३ ॥